

Posłuchaj

()

■ Co było od początku, cośmy słyszeli, cośmy widzieli oczyma naszemi, cośmy oglądali i czego ręce nasze dotykały o słowie żywota;

■ Bo żywot oznajmiony jest; i widzieliśmy, świadczymy i opowiadamy wam żywot wieczny, który był u Ojca i zjawił się nam.

■ Cośmy widzieli i słyszeli, wam opowiadamy, abyście i wy towarzystwo mieli z nami: a towarzystwo nasze było z Ojcem i z Synem jego Jezusem Chrystusem.

■ A to wam piszemy, abyście się radowali, a radość wasza zupełna była.

■ A to jest opowiadanie, któreśmy słyszeli od niego, i opowiadamy wam: Iż Bóg jest światłością, a żadnej ciemności w nim niemasz.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Bogu niech będą dzięki.

- Błogosławiony mąż, który się boi Pana, alleluja:
- W przykazaniu jego będzie się kochał wielce, alleluja, alleluja, alleluja.
- Sława i bogactwa w domu jego, a sprawiedliwość jego trwa na wieki wieków.
- W przykazaniu jego będzie się kochał wielce, alleluja, alleluja, alleluja.

- Jeżelibyśmy rzekli, iż towarzystwo mamy z nim, a w ciemności chodzimy, kłamamy, a prawdy nie czynimy.
- Lecz jeśli w światłości chodzimy, jako i on jest w światłości, towarzystwo mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.
- Jeżelibyśmy rzekli, iż grzechu nie mamy, sami siebie zwodzimy a prawdy w nas niemasz.
- Jeżelibyśmy się spowiadali grzechów naszych, wierny jest i sprawiedliwy, aby nam odpuścił grzechy nasze i oczyścił nas od wszelakiej nieprawości.
- Jeżelibyśmy rzekli, żeśmy nie grzeszyli; kłamcą go czynimy i niemasz w nas słowa jego.
- Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Smutek wasz, alleluja,

■ Obróci się w radość, alleluja, alleluja.

■ A świat się będzie weselił, a wy się smucić będziecie, ale smutek wasz.

■ Obróci się w radość, alleluja, alleluja.

■

■

■ Synaczkowie moi, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. Ale jeźliby kto zgrzeszył, rzecznika mamy u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego;

■ A on jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, ale i wszego świata.

■ A przez to wiemy, iżśmy go poznali, jeźlibyśmy przykazania jego zachowywali.

■ Kto mówi, że go zna, a przykazania jego nie chowa, kłamcą jest, a prawdy w nim nie masz.

■ Lecz kto zachowywa słowo jego, prawdziwie się w nim miłość Boża wykonała.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Cenna jest w oczach Pana, alleluja,

■ Śmierć świętych Jego, alleluja.

■ Strzeże Pan wszystkich kości ich, jedna z nich się nie skruszy.

■ Śmierć świętych Jego, alleluja.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Śmierć świętych Jego, alleluja.

■

■

■

■ święty Jan Apostoł był jednym z uczniów Pana. Tradycja głosi, że był najmłodszym z apostołów. Był dziewicą, gdy poznał wiarę Chrystusa, i pozostał dziewicą na zawsze. Dlatego był „ucznem, którego Jezus miłował” bardziej niż wszystkich innych i dlatego „oparł się na piersi Jezusa”. Kiedy Piotr, który był żonaty, chciał zapytać Pana, kto Go zdradzi, nie odważył się zapytać sam, ale skinął na Jana, aby ten zapytał za niego. ■

■ Po zmartwychwstaniu, kiedy „Maria Magdalena przyszła i powiedziała uczniom, że Pan zmartwychwstał, Piotr i Jan pobiegli razem do grobu, ale Jan wyprzedził Piotra”. ■ Później, gdy apostołowie byli na Morzu Galilejskim, na łodzi, łowiąc ryby, „Jezus stanął na brzegu, ale uczniowie nie poznali, że to był Jezus”, aż dziewica poznała Dziewicę, a „uczeń, którego Jezus miłował, rzekł do Piotra: To jest Pan”.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Światłość wiekuista świecić będzie Świętym Twoim, Panie.

■ Po wieczne czasy, alleluja, alleluja.

■ Radość wiekuista będzie na głowach ich: wesele i uradowanie otrzymają.

■ Po wieczne czasy, alleluja, alleluja.

■ Jan był zarówno apostołem, ewangelistą, jak i prorokiem. Był apostołem, ponieważ pisał do Kościołów jako ich nauczyciel. Był ewangelistą, ponieważ napisał jedną z Ewangelii, czego nie uczynił żaden z pozostałych dwunastu apostołów, z wyjątkiem Mateusza. Był prorokiem, ponieważ kiedy przebywał na wyspie Patmos, gdzie został zesłany przez Domicjana za głoszenie świadectwa o Panu, ujrzał Apokalipsę zawierającą niezgłębione tajemnice dotyczące „rzeczy, które mają się stać”. ■ Tertulian twierdzi również, że kiedy przebywał w Rzymie, został wrzucony do naczynia z wrzącym olejem, ale wyszedł z niego czystszy i zdrowszy niż przedtem.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Mocą wielką, dawali Apostołowie

■ Świadectwo Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa Pana naszego, alleluja, alleluja.

■ Napełnieni Duchem świętym, mówili z ufnością słowo Boże.

Świadectwo Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa Pana naszego, alleluja, alleluja.

Istnieje ogromna różnica między jego Ewangelią a trzema pozostałymi. Mateusz rozpoczyna swoją relację słowami: „Księga rodowodu Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama”. Pierwsze słowa Łukasza odnoszą się do kapłaństwa Zachariasza, a Marek rozpoczyna swoją relację od proroctw Malachiasza i Izajasza. Pierwszy ma twarz człowieka i ludzkie rodowody, drugi ma twarz cielęcia, będącego ofiarą złożoną przez kapłanów, trzeci ma twarz lwa, czyli „głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego”, ale Jan, o którym piszę, jest podobny do orła w locie, którego królewski lot unosi go ponad chmury zebrane nad ziemią, orzeł, który leci ku samemu Ojcu i woła: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo”.

Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Bogu niech będą dzięki.

Ci są barankowie nowiuchni, którzy opowiedzieli, alleluja, dopiero przyszli do źródeł,

Napełnieni są jasnością, alleluja, alleluja.

Przed obliczności a Baranka, obleczeni są w szaty białe i palmy w rękach ich.

Napełnieni są jasnością, alleluja, alleluja.

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

Napełnieni są jasnością, alleluja, alleluja.

■ tym czasie przyszła do Niego matka synów Zebedeusza wraz z synami, oddając Mu pokłon i prosząc Go o coś. On rzekł do niej: „Czego chcesz?”. Ona odpowiedziała: „Powiedz, aby ci dwaj synowie moi zasiedli, jeden po Twojej prawej, a drugi po lewej stronie w Twoim królestwie”. A Jezus odpowiedział: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który ja będę pił? Oni mu powiedzieli: Możemy. On im rzekł: Kielich mój wprawdzie pić będziecie, ale zasiąść po mojej prawej lub lewej stronie nie mi ci dać, lecz tym, którym to przygotował mój Ojciec.

■ kąd matka synów Zebedeusza wzięła pomysł na królestwo Pana? On właśnie powiedział: „Syn Człowieczy zostanie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie, i skazany na śmierć, i wydany poganom, aby Go wyszydzili, ubili i ukrzyżowali”. Powiedział swoim drżącym uczniom o okrucieństwach, jakie czekały Go w Jego męce, a jednak matka przyszła do Niego, prosząc dla swoich synów udział w chwale Jego triumfu. Myślę, że stało się tak dlatego, że Pan, po tym, jak powiedział wszystko inne, dodał: „A trzeciego dnia zmartwychwstanie”. Kobieta sądziła, że

po zmartwychwstaniu Jego królestwo zostanie natychmiast ustanowione i że spełni się to, co zostało obiecane przy Jego pierwszym przyjściu, a co ma nastąpić przy drugim. I tak, z kobietą pośpiechem, zapomina o przeszłości i chwytą się teraźniejszości.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jestem prawdziwym krzewem winnym, a wy latoroślami.

■ Kto mieszka we Mnie, a Ja w nim, ten wiele owocu przynosi, alleluja, alleluja.

■ Jako Mnie umiłował Ojciec i Ja was umiłowalem.

■ Kto mieszka we Mnie, a Ja w nim, ten wiele owocu przynosi, alleluja, alleluja.

■ Matka zadała to pytanie, ale Pan skierował swoją odpowiedź do uczniów, rozumiejąc, że modliła się ona zgodnie z ich życzeniem. „Czy możecie pić z kielicha, z którego ja będę pił?”. Z Bożego Słowa pisanego wnioskujemy, że kielichem tym miał On na myśli Mękę Pańską, o której czytamy, że powiedział: „Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ominie ten kielich!”. Podobnie jest napisane w Psalmie 115: „Wezmę kielich zbawienia i wzywam imienia Pana”, a czym był ten życiodajny kielich, mówią nam słowa, które następują zaraz potem: „Cenna w oczach Pana jest śmierć Jego świętych”.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Bogu niech będą dzięki.

Białymi się stali Nazarejczycy Jego, alleluja. Oddali Bogu chwałę, alleluja.

I jak mleko stężeli, alleluja, alleluja.

Nad śnieg jaśniejsi i bielsi od mleka, bardziej rumiani, niż stara kość słoniowa, piękniejsi niż szafir.

I jak mleko stężeli, alleluja, alleluja.

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

I jak mleko stężeli, alleluja, alleluja.

Wstaje pytanie, w jaki sposób dwaj synowie Zebedeusza, Jakub i Jan, pili z kielicha sporu aż do krwi przeciwko grzechowi, skoro z Pisma Świętego wiemy, że „król Herod zabił mieczem Jakuba, brata Jana”, a Jan zakończył swoje ziemskie życie śmiercią naturalną. Jeśli jednak przeczytamy Zapisy Kościoła, dowiemy się, że Jan, z powodu świadczenia o prawdzie, został wrzucony do kotła z wrzącym olejem i chociaż święty męczennik wyszedł z niego bez szwanku i kontynuował swoją pielgrzymkę na ziemi przez jakiś czas, zanim otrzymał koronę z rąk Chrystusa, został natychmiast wygnany na wyspę Patmos, widzimy jednak, że miał duszę męczennika i wypił ten sam kielich męczeństwa, który wypili trzej młodzieńcy w rozpalonym piecu, chociaż prześladowca nie przelał jego krwi.

Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Bogu niech będą dzięki.

{z Sanktorału}

Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Ódlmy się.

Boże, Ty widzisz jak ze wszech stron zło na nas uderza, spraw więc, prosimy Cię, niech nas wspiera chwalebne wstawiennictwo Świętego Jana, Apostoła Twego i Ewangelisty.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

. Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kazania Brewiarza Trydenckiego: św. Jan w Oleju – 6. maja | 12

Kazania Brewiarza Trydenckiego: św. Jan w Oleju – 6. maja | 14

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Kazania Brewiarza Trydenckiego: św. Jan w Oleju – 6. maja | 15